

може продужити и за више од 20 година.

Д. Д. К.

Шабић за обавезу интернет презентација органа власти

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Родољуб Шабић упутио је јуче Министарству за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу иницијативу за допуну Закона о државној управи у циљу увођења обавезе електронске презентације органа власти. „На државном

и републичком нивоу више од трећине органа не поседује званичну електронску презентацију. Четвртина министарстава и управа у саставу нема веб-сајт, од 12 служби владе, готово половина, њих пет, такође нема сајт, а од 29 управних округа 13 је без електронске презентације”, навео је Шабић.

Танjug

Стандардизација јединице будућу родитељску кућу зависи пре свега од брзине пристизања донација.

— Архитекта треба да погледа један од два стана, величине од око 80 квадратних метара и да процени начин на који ће се он преградити како би смештај у њему био удобан за три породице. Затим ће у стан ући молери, а по завршетку радова опремићемо га потребним намештајем. Други стан, величине од око 140 квадратних метара, практично је одмах усљив, само му недостаје намештај и технички апарати — објашњава Жана Королија, члан Управног одбора Нурдора.

Годишње се, према неким процена-

Кухиња спремна за техничке уређаје

ма, од рака у Србији лечи између 400 и 500 малишана, а чак 70 одсто њих долази на терапије у главни град из места широм земље. Лечење траје у просеку између шест месеци и годи-

ну дана, па је боравак у родитељској кући, која је најприближнија породичном окружењу, веома битан и за оболеле малишане и за чланове њихових породица.

Д. Ивановић

Жене су највеће жртве кризе

Зорица Мршевић

„Најопасније место за жену је њена кућа, особа која ће јој одузети живот је у већини случајева мушкарац кога је волела, а онај ко ће јој одузети имовину јесте њен отац или брат. Упркос миту о манијаку који напада под окриљем ноћи, жена најчешће неће страдати у мраку, већ по дану и то у свом сопственом дому — од руке вољене особе или неког мушкиог члана своје породице. Насиље према женама је најочигледнија манифестијација родне неравноправности и чињенице да ми живимо у мизогином друштву”, каже др Зорица Мршевић, правница и научна саветница у Институту друштвених наука и професор на Универзитету „Сингидунум” на предметима феноменологија насиља и студије рода. У књизи „Ка демократском друштву — родна равноправност”, она истиче да је родна равноправност биљка која веома лепо цвета у периоду благосања, али — прва страда када дође криза.

„Иако на први поглед криза погађа све нас, сиромаштво, незапосленост и

дискриминација у радним односима ипак имају „пол” — извесност да жена добије посао у времену кризе је мања, а да изгуби радно место је већа. Стопа незапослености жена у Србији износи 24 одсто, а мушкираца 16 одсто.

Подаци бројних невладиних оргa-

низација говоре да се током 2009. године, када је почела економска криза, повећао број незапослених жена, а велики број њих остао је без посла, са неисплаћеним зарадама, отпреминама и неповезаним радним стажом. У нарочито незавидној ситуацији налазе се самохране мајке, младе жене које тек треба да заснују радни однос, али и жене старије од 40 година које су изгубиле свој посао и које нови потенцијални послодавци масовно одбијају да запосле. Незапосленост и сиромаштво дају основа за ширење породичног насиља и све веће искључености жене из јавног живота, констатује наша саговорница.

На питање — о чему све говоримо када причамо о родној неравноправности, она одговара да је насиље према женама највећи доказ те тезе и скреће пажњу на чињеницу да друштво често жену сматра одговорном за то насиље.

— Када је младић ручном бомбом убио оца и полицајца који је позван да реши случај породичног насиља, је-

дан део јавности је за цео случај открио девојку која је насиље пријавила полицији, а није сама решила „случај”. Али, није само насиље то које сведо-

► **Незапосленост и сиромаштво дају основа за ширење породичног насиља и искључености жене из јавног живота, каже др Зорица Мршевић**

чи о неравнотежи моћи. Иако структура запослених према занимањима говори да се међу стручњацима налази 53 одсто жена и 47 одсто мушкираца, свега 25 одсто жена су законодавци, функционери, руководиоци и менаџери. Дакле, веома мало жена се налази на местима одлучивања — чак и када су у парламенту, сматра се да су жене ту због система квота, а одлуке које се

тичу новца и моћи доносе мушки. Занимљива полна статистика такође сведочи да је највећи број жена запослен у здравству и социјалном раду 83 одсто њих, потом у образовању 75 одсто, финансијском посредништву 67 одсто, хотелима и ресторанима 61 одсто и сектору услуга 55 одсто — каже др Зорица Мршевић.

Наша саговорница истиче да начелно сви слажу да појам родне равноправности треба да постоји, али кад се примени у пракси настају проблеми.

„Ја не сматрам да треба наметати употребу родно сензитивног језика, јер је језик ствар навике и употребе. Ми можемо да носимо и панталоне и сукњу и будемо једнако елегантне или неелегантне, баш као што нико неће боље радити свој посао ако се ослављава као правник или као правница. Али, одбијање употребе родно сензитивног језика је нешто што дискримињише жене и чини их невидљивим. Нико нема проблем да каже теткица, учитељица, продавачица или куварица, али како се иде ка вишијој лествици у хијерархији занимања постоји проблем да се каже министарка, докторка или архитекткиња”, каже др Зорица Мршевић. Катарина Ђорђевић

R Недеља 2011